

HOE JE EEN RELATIE OP KOERS HOUDT? DAAR WETEN FLORIS VAN HEES (47) EN IVAR SMITS (51) ALLES VAN. DIK ACHT JAAR LANG REISDEN ZE MET HUN ZEILBOOT DE WERELD OVER, OP ZOEK NAAR OPLOSSINGEN VOOR ECOLOGISCHE EN SOCIALE PROBLEMEN.

Floris: "We leerden elkaar kennen in 2012, via een gezamenlijke vriend."
Ivar: "Op basis van wat die vriend over je vertelde, leek je me een interessante vent. Als eerste date stelde ik een diner voor. Jij vond dat heel gek."
F: "Wat een amateur, dacht ik. Wat als het na vijf minuten niks blijkt te zijn? Dan zit je de hele avond met elkaar opgescheept. En dan koos Ivar ook nog voor een zeven-gangenverrassingsmenu."
I: "Om half twee zijn we het restaurant uitgedweild. We raakten niet uitgepraat."

IETS TE GRONDIG

I: "Floris is een lot uit de loterij. Ik vind hem ontzettend knap, loyaal, slim, en ook nog avontuurlijk. Ik ben al van jongs af aan verslingerd aan zeilen. Floris had geen zeilachtergrond, maar heeft het helemaal omarmd."
F: "Ik dacht bij Ivar meteen: die is te goed voor deze wereld. Dat vind ik denk ik het meest aantrekkelijk aan hem. Het duurde een maand voordat hij een keer een negatieve opmerking maakte over 'rotbrommers'. Gelukkig, dacht ik, hij is ook maar een mens."
I: "Of er ook minpunten zijn? Floris zoekt dingen graag tot op de bodem uit. Dat is vooral positief, maar hij kan daarin af en toe wat doorschieten. In een restaurant bestudeert hij minutieus de hele menukaart voordat hij een keuze maakt."
F: "En ik zou juist willen dat Ivar iets vaker initiatief neemt. Doordat ik zo grondig ben, laat hij dingen makkelijk aan mij over. Maar daar staat tegenover dat hij sociaal en gastvrij is en nooit nee

"IK DACHT METEEN: DIE IS TE GOED VOOR DEZE WERELD. DAT VIND IK DENK IK HET MEEST AANTREKKELIJK AAN HEM"

IVAR (L) EN FLORIS.

zeigt tegen nieuwe dingen. Wat ik ook organiseer, hij gaat altijd mee."

VAN CYNISME NAAR OPTIMISME

F: "Ivar sprak al snel de wens uit met zijn zeilboot een grote reis te maken. In mij wakkerde dat ook een verlangen aan. Ivar verdiepte zich steeds meer in duurzaamheidsuitdagingen en ik merkte dat hij daar een beetje depressief van werd."
I: "Hoe meer ik las over de staat van ons klimaat, de afnemende biodiversiteit en ons financieel-economische model dat geënt is op eeuwige groei, hoe cynischer

ik werd. Floris opperde dat er ook een hoop mensen aan oplossingen werken en stelde voor een wereldreis te maken om die projecten en mensen in beeld te brengen. Positieve verhalen, die mensen inspireren om bij te dragen aan een duurzame en socialere wereld."
F: "We doopten ons avontuur *Sailors for Sustainability*. We zegden onze banen op, verkochten ons huis, onze auto en gaven het grootste deel van onze spullen weg. We brachten ons leven terug tot een drijvend *tiny house* ter grootte van een caravan. Ruim acht jaar lang reisden we daarmee over de wereld."

HAPPY COUPLE: FLORIS & IVAR

“OP ZEE HEBBEN WE ELKAAR INTENSIEF LEREN KENNEN”

I: “Terwijl we ontzettend hard werkten, dat vergeten mensen soms. Het was geen vakantie. We brachten op de boot veel tijd achter de computer door om artikelen te schrijven, video’s te monteren en research te doen.”

F: “Daardoor verveelden we ons geen moment. Normaliter had ik hem er waarschijnlijk na drie uur uitgegooid in zo’n kleine ruimte.”

ZEEKAPITEIN EN LANDKAPITEIN

F: “Eenmaal op zee ontstond vanzelf een natuurlijke rolverdeling. Zo werd me al snel duidelijk dat ik beter verantwoordelijk kon zijn voor de navigatie.”

I: “Ik weet nog dat we midden in de nacht een haven in Gibraltar wilden invaren. Gelukkig had Floris van tevoren in een havengids uitgezocht dat daar vanaf 23:00 uur een ketting voor werd gelegd. Hij leest de kleine lettertjes, ik ben meer van de grote lijnen.”

F: “Ik was de landkapitein en Ivar de zeekapitein. Op het water nam hij vaak de leiding, op het land nam ik het voortouw.”

I: “We vulden elkaar goed aan. Ik heb een technische achtergrond, dus fikste alles wat onderweg kapotging. Ook ontdekte ik dat ik geniet van koken, dus ik heb de keuken overgenomen.”

MENS = NATUUR

F: “Naast duurzame oplossingen verzaamen we verhalen over hoe verschillende culturen de rol van de mens in de wereld zien. Onder meer de *indigenous*

Australiërs. We merkten dat zij een grote verantwoordelijkheid voelen om goed voor de natuur te zorgen. Zij stellen: *if you take care of country, country will take care of you*. We kunnen ons de natuur niet toe-eigenen, want we zijn er een onderdeel van. Daar kunnen wij in het westen veel van leren.”

I: “Tijdens onze reis kregen we enorm ontzag voor onze unieke planeet. We zagen de prachtigste dingen en wezens. Meermaals voeren we vlak naast dolfijnen en walvissen. Maar we zagen ook hoe mensen op afgelegen eilandgemeenschappen het afval van de consumptiemaatschappij letterlijk over zich heen gespoeld krijgen, terwijl zij nauwelijks bijdragen aan het probleem. Dat is ontzettend onrechtvaardig.”

F: “De tekenen van de manier waarop wij onder meer in Europa leven, zie je over heel de wereld. In een paar honderd jaar hebben we de biosfeer naar de ratsmodee geholpen. We zijn hard bezig onze eigen ondergang in te luiden.”

MINDER EN BETER

F: “Inmiddels wonen we weer in Nederland en zetten we ons project voort op het land. We gaan langs allerlei organisaties om de inzichten te delen die we opdeden. Een van de dingen die ik mis, is de nabijheid van de natuur. Ook is het soms harde en anonieme stadsleven een contrast met het communitygevoel dat heerst onder zeilers.”

I: “We zeggen hier op straat bewust iedereen gedag en daar reageren mensen vaak verrast maar positief op.”

F: “De reis heeft veel invloed gehad op onze levensstijl. We letten bijvoorbeeld veel strenger op de afkomst, kwaliteit en de verpakkingen van ons eten. Ook constateerden we op zee dat we al die materiële zaken waar we afstand van hadden gedaan helemaal niet misten.”

I: “In die zin kun je duurzaamheid het best samenvatten als minder en beter, in die volgorde. Hoe minder je streeft naar materiële zaken, hoe meer tijd je overhoudt voor mensen, voor vrienden. Als je bewust kiest voor minder, krijg je daar zo veel voor terug.”

F: “We zijn door deze reis weer meer in kansen gaan denken. Zo kan één uur zon de hele planeet een jaar van energie voorzien, als we maar een manier weten te vinden om die efficiënt op te slaan. We zagen hoe mensen uitgeputte stukken land wisten te transformeren in voedselbossen. Door dit avontuur zijn we een stuk hoopvoller geworden.”

I: “Het bracht ons ook nog iets anders. Het grootste deel van onze relatie tot nu toe speelde zich op zee af. Daardoor hebben we elkaar heel intensief leren kennen. Omdat we zo op elkaar aangevoelen waren, kunnen we inmiddels heel snel conflicten oplossen. Ik weet zeker dat we nu alles aankunnen.”

LEES MEER OVER DE AVONTUREN VAN FLORIS EN IVAR IN OVERSTAG: ZEILEND NAAR EEN DUURZAME TOEKOMST OF GA NAAR SAILORSFORsustainability.nl.